

**EUROOPAN UNIONIN
NEUVOSTO**

**Bryssel, 23. joulukuuta 2013 (07.01)
(OR. en)**

18167/13

**Toimielinten välinen asia:
2013/0443 (COD)**

**ENV 1235
ENER 600
IND 388
TRANS 693
ENT 356
SAN 555
PARLNAT 325
CODEC 3086**

EHDOTUS

Lähettiläjä:	Euroopan komission pääsihteerin puolesta Jordi AYET PUIGARNAU, johtaja
Päivä:	20. joulukuuta 2013
Vastaanottaja:	Uwe CORSEPIUS, Euroopan unionin neuvoston pääsihteerin
Kom:n asiak. nro:	COM(2013) 920 final
Asia:	Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi tiettyjen ilman epäpuhtauksien kansallisten päästöjen vähentämisestä sekä direktiivin 2003/35/EY muuttamisesta

Valtuuskunnille toimitetaan oheisena asiakirja – COM(2013) 920 final.

Liite: COM(2013) 920 final

EUROOPAN
KOMISSIO

Bryssel 18.12.2013
COM(2013) 920 final

2013/0443 (COD)

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI

**tiettyjen ilman epäpuhtauksien kansallisten päästöjen vähentämisestä sekä direktiivin
2003/35/EY muuttamisesta**

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

{SWD(2013) 531 final}

{SWD(2013) 532 final}

{SWD(2013) 537 final}

PERUSTELUT

1. EHDOTUKSEN TAUSTA

Yleinen tausta – ehdotuksen perusteet ja tavoitteet

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2001/81/EY¹ vahvistetaan kullekin jäsenvaltiolle rikkidioksidin (SO₂), typen oksidien (NO_x), haihtuvien orgaanisten yhdisteiden pl. metaani (NMVOC) ja ammoniakkin (NH₃) osalta vuotuiset kansalliset päästöraajat, jotka oli määrä saavuttaa viimeistään vuonna 2010. Niiden avulla oli tarkoituksena vähentää ilman pilaantumista ja siitä kansanterveyteen ja ympäristöön kohdistuvia haitallisia vaikutuksia koko unionissa. Tarkoituksena oli myös noudattaa Göteborgin pöytäkirjaa².

Nyt on tarpeen tarkastella uudelleen kyseisiä vaatimuksia ja saattaa ne ajan tasalle, jotta voitaisiin ottaa huomioon vielä jäljellä olevat ilman pilaantumisesta aiheutuvat terveysriskit ja ympäristövaikutukset ja mukauttaa unionin lainsäädäntöä niin, että se vastaa Göteborgin pöytäkirjan vuonna 2012 toteutetun tarkistuksen seurauksena tehtyjä uusia kansainvälisiä sitoumuksia.

Tarvittavat vaikutusten vähennykset esitetään tarkistetussa ilman pilaantumisen temaattisessa strategiassa³, jolla saatetaan ajan tasalle lähestymistapa unionin pitkän aikavälin tavoitteeseen ilmanlaadun saamiseksi niin hyväksi, ettei siitä kohdistu merkittäviä vaikutuksia tai riskejä ihmisten terveydelle ja ympäristölle. Tämä on ehdotus yhdeksi keskeiseksi säädökseksi kyseisten vähennysten toteuttamiseksi.

Vielä tarvittavien päästövähennysten lisäksi tässä ehdotuksessa käsitellään joitakin unionin ilmanlaatu politiikan täytäntöönpanoon liittyviä puutteita sekä tarvetta parempaan yhteensovittamiseen yhtäältä päästövähennysten ja toisaalta ilmanlaadun, ilmastomuutoksen ja luonnon monimuotoisuuden suojelun välillä.

Kun otetaan huomioon tarvittavien direktiivin 2001/81/EY muutosten luonne ja laajuus sekä tarve suurempaan yhtenäisyyteen ja oikeudelliseen selkeyteen, direktiivin 2001/81/EY uudelleentarkastelun tuloksena edellytetään, että kyseinen direktiivi kumotaan ja annetaan uusi direktiivi (tämä direktiivi).

Johdonmukaisuus suhteessa unionin muuhun politiikkaan ja muihin tavoitteisiin

Tämän aloitteen tavoitteet ovat älykästä, osallistavaa ja kestävää kasvua koskevien Eurooppa 2020 -tavoitteiden mukaisia ja vahvistavat niitä. Niiden odotetaan kannustavan innovointiin, joka tukee Euroopan talouden vihreää kasvua ja kilpailukyvyn säilymistä ja samalla helpottaa siirtymistä vähähiiliseen talouteen suojaten Euroopan luonnonpääomaa ja käyttäen hyväksi Euroopan johtoasemaa uusien vihreiden teknologioiden kehittämisessä.⁴ Nykyistä politiikkaa yksinkertaistetaan ja selkeytetään täytäntöönpanon tehostamiseksi, mahdollisuuksien mukaan älykkään sääntelyn hengessä.⁵ Otettaessa käyttöön uusia toimenpiteitä pyritään turvaamaan

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/81/EY, annettu 23 päivänä lokakuuta 2001, tiettyjen ilman epäpuhtauksien kansallisista päästörajoista (EUVL L 309, 27.11.2001, s. 22).

² Valtiosta toiseen tapahtuvaa ilman epäpuhtauksien kaukokulkeutumisesta tehdyn Yhdistyneiden Kansakuntien Euroopan talouskomission (UNECE) yleissopimuksen pöytäkirja happamoitumisen, rehevöitymisen ja alailmakehän otsoninmuodostuksen torjumiseksi (1999).

³ Komission tiedonanto neuvostolle ja Euroopan parlamentille ”Puhdasta ilmaa Euroopalle -ohjelma” (COM(2013) [xxx]).

⁴ Komission tiedonanto ”Eurooppa 2020: Älykkään, kestävän ja osallistavan kasvun strategia” (KOM(2010) 2020 lopullinen, 3.3.2010).

⁵ Komission tiedonanto ”Järkevä sääntely Euroopan unionissa” (KOM(2010) 543 lopullinen, 8.10.2010).

pk-yritysten edut ”pienet ensin” -periaatteen mukaisesti.⁶ Johdonmukaisuus suhteessa läheisiin aloihin – liikenteeseen, teollisuuteen, maatalouteen ja ilmastomuutokseen – sekä resurssien tehokas käyttö on varmistettu.

2. KUULEMISTEN JA VAIKUTUSTENARVIOINTIEN TULOKSET

Intressitahojen kuuleminen

Uudelleentarkasteluprosessissa käytettiin hyväksi unionissa ja kansainvälisellä tasolla vuosikymmenten ajan ilmanlaatuun liittyvässä arvioinnissa, hallinnoinnissa ja uudelleentarkastelussa kertynyttä asiantuntemusta. Prosessissa kuultiin nykyisen politiikkakehyksen täytäntöönpanosta vastaavia jäsenvaltioiden viranomaisia kaikilta hallinnon tasoilta. Kesäkuun 2011 ja huhtikuun 2013 välisenä aikana järjestettiin viisi sidosryhmätapaamista, jotta varmistettaisiin avoimuus ja sidosryhmillä olisi tilaisuus esittää huomautuksia ja osallistua prosessiin. Mahdollisimman laajaa osallistumista varten kaikki tapaamiset välitettiin suoratoistona internetissä. Samaan aikaan järjestettiin kaksi julkista kuulemistä. Niistä ensimmäinen järjestettiin vuoden 2011 lopulla, ja siinä tarkastelun painopisteenä olivat ilmanlaatu politiikan nykyisen kehyksen vahvuudet ja heikkoudet. Vuoden 2013 alussa järjestettiin verkkokyselyn muodossa kaikille sidosryhmille toinen julkinen kuuleminen tärkeimmistä jäljellä olevien ilmanlaatuongelmien käsittelemiseen käytettävissä olevista vaihtoehdoista.⁷ Vuonna 2012 toteutettiin ja esiteltiin Eurobarometri-tutkimus, jossa kartoitettiin kansalaisten näkemyksiä ilman pilaantumiseen liittyvistä kysymyksistä.⁸ Komissio ja Euroopan ympäristökeskus ovat myös toteuttaneet Air Implementation Pilot -hankkeen, johon osallistui 12 kaupunkia eri puolilta Eurooppaa. Sen tavoitteena oli arvioida paikallistason kokemuksia ilmanlaadun politiikkakehyksen täytäntöönpanosta.⁹

Vaikutustenarvioinnin tulos

Täysi vastaavuus ilmanlaatua koskevan lainsäädännön kanssa voidaan saavuttaa lyhyellä tai keskipitkällä aikavälillä keskittymällä nykyisen politiikan täytäntöönpanoon sekä jäsenvaltioiden toiminnalla. Vaikka direktiiviä 2001/81/EY olisi tarkistettava, jotta siihen voidaan liittää unionia Göteborgin pöytäkirjan nojalla koskevat kansainväliset velvoitteet vuoden 2020 osalta, ei ole tarpeen vaatia suurempia vähennyksiä vuonna 2020.

Asia on kuitenkin kokonaan toinen sen jälkeen, vuoteen 2030 ulottuvalla ajanjaksolla. Tilanteen hoitaminen merkittävien terveys- ja ympäristövaikutusten osalta edellyttää päästövähennysvelvoitteiden huomattavaa tiukentamista. Vuoden 2030 osalta parhaana pidetään vaihtoehtoa, jossa terveyshaittoja on tuolloin vähennetty 70 prosenttia siitä, mikä enimmillään olisi mahdollista. Tilannetta parantaisivat vielä rehevöitymisen ja otsonin lisävähennykset. Nämä päästövähennysvelvoitteet muodostavat kehityspolun kohti unionin pitkän aikavälin tavoitetta.

Göteborgin pöytäkirjassa vuodelle 2020 asetettujen vähennysvelvoitteiden noudattaminen ei aiheuta unionille perusskenaarion ylittäviä lisäkustannuksia. Vuodelle 2030 asetettavilla uusilla vähennysvelvoitteilla on tarkoitus toteuttaa tiedonannossa ”Puhdasta ilmaa Euroopalle

⁶ Komission tiedonanto ””Pienet ensin” – Eurooppalaisia pk-yrityksiä tukeva aloite (”Small Business Act”)” (KOM(2008) 394 lopullinen, 25.6.2008).

⁷ Kuulemisessa käytettiin kahta kyselylomaketta – kansalaisille tarkoitettuun lyhyempään kyselyyn vastasi kaikkiaan 1 934 henkilöä ja asiantuntijoille ja sidosryhmille tarkoitettuun pidempään kyselyyn saatiin 371 vastausta. Ks. http://ec.europa.eu/environment/consultations/air_pollution_en.htm

⁸ Tulokset ovat nähtävillä Eurobarometrissä 2013.

⁹ Tulokset kokonaisuudessaan, ks. Euroopan ympäristökeskuksen raportti 7/2013.

-ohjelma” vahvistettu ilmanlaatuun kohdistuvien vaikutusten vähennys vuoteen 2030 mennessä. Vaikutusten arvioinnissa mallinnettiin tavoitellun vähennyksen optimaalinen toteutustapa, ja tämän optimoinnin perusteella määriteltiin kansalliset päästövähennysvelvoitteet kuudelle tärkeimmälle epäpuhtaudelle. Nämä vähennysvelvoitteet vähentävät ilman pilaantumisesta aiheutuvia ulkoisia kokonaiskustannuksia (varovaisimman arvion mukaan) 40 miljardia euroa perusskenaarion 212 miljardista eurosta. Tähän säästöön sisältyvät yli 2,8 miljardin euron välittömät taloudelliset edut. Määrästä 1,85 miljardia euroa syntyy työn tuottavuuden heikkenemisen hidastuessa, 600 miljoonaa euroa terveydenhuoltokulujen pienentyessä, 230 miljoonaa euroa sadonmenetysten vähentyessä ja 120 miljoonaa euroa rakennettuun ympäristöön kohdistuvien vaurioiden vähentyessä. Määrä on verrattavissa määräysten noudattamisesta aiheutuviin vuotuisiin kustannuksiin, jotka ovat 3,3 miljardia euroa eli noin kahdestoistaosa ulkoisten kustannusten säästöä. Perusskenaariossa terveysongelmat olisivat vuonna 2030 vähentyneet 40 prosentilla vuodesta 2005. Tällä ehdotuksella saavutettaisiin vielä 12 prosentin vähennykset eli kaiken kaikkiaan terveysongelmat vähenisivät 52 prosentilla vuoden 2005 tasosta. Rehevöitymistä voitaisiin tämän ehdotuksen ansiosta vähentää vielä 50 prosentilla perusskenaariolla saavutettavien vähennysten lisäksi.

Kansallisia päästörajoja koskevan unionin järjestelmän mukaiset metaanin päästörajat saattaisivat vähentää päästöjä kustannustehokkaasti, vaikka niiden olisi oltava yhdenmukaisia Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen N:o 406/2009/EY¹⁰ kanssa. Mukaan voitaisiin ottaa hyvin maltillisin hallinnollisin kustannuksin säännöksiä hallinnoinnin tehostamiseksi ja tarkkailun ja raportoinnin mukauttamiseksi vastaamaan kansainvälisiä velvoitteita (koko unionin osalta aloittamiskustannukset olisivat noin 8 miljoonaa euroa ja vuosikustannukset noin 3,5 miljoonaa euroa).

3. EHDOTUKSEN OIKEUDELLINEN SISÄLTÖ

Ehdotetun toimen lyhyt kuvaus

Ehdotus kumoaisi ja korvaisi nykyisen ilman epäpuhtauksien vuotuisia kansallisia päästörajoja koskevan unionin järjestelmän, joka määritellään direktiivissä 2001/81/EY. Näin voidaan varmistaa, että direktiivissä 2001/81/EY asetettuja, vuodesta 2010 alkaen sovellettavia SO₂:n, NO_x:n NMVOC:n ja NH₃:n kansallisia päästörajoja sovelletaan vuoteen 2020 asti ja vahvistetaan SO₂:lle, NO_x:lle, NMVOC:lle, NH₃:lle, pienhiukkasille (PM_{2,5}) ja metaanille (CH₄) uudet, vuosista 2020 ja 2030 alkaen sovellettavat kansalliset päästövähennysvelvoitteet (vähennysvelvoitteet) sekä samoihin epäpuhtauksiin sovellettavat välivaiheen päästötasot vuodelle 2025.

Seuraavassa esitetään tarkempi kuvaus keskeisistä artikloista ja liitteestä.

Direktiivin 1, 2 ja 3 artiklassa tarkennetaan tämän ehdotuksen kohde ja soveltamisala sekä määritellään direktiivissä käytetyt keskeiset käsitteet.

Direktiivin 4 artiklan mukaisesti, luettuna yhdessä liitteen II kanssa, jäsenvaltioiden on rajoitettava vuotuisia SO₂-, NO_x-, NMVOC-, NH₃-, PM_{2,5}- ja CH₄-päästöjään täyttääkseen vuosista 2020 ja 2030 alkaen sovellettavat vähennysvelvoitteensa. Lisäksi jäsenvaltioiden on rajoitettava vuonna 2025 näiden epäpuhtauksien vuotuiset päästönsä lineaarisen vähentämisen kehityspolun perusteella määritellyille tasoille, ellei tämä edellytä suhteettomia kustannuksia

¹⁰ Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös N:o 406/2009/EY, tehty 23 päivänä huhtikuuta 2009, jäsenvaltioiden pyrkimyksistä vähentää kasvihuonekaasupäästöjään yhteisön kasvihuonekaasupäästöjen vähentämisvelvoitteiden täyttämiseksi vuoteen 2020 mennessä (EUVL L 140, 5.6.2009, s. 136).

aiheuttavia toimenpiteitä. Kyseisessä 4 artiklassa ilmoitetaan päästölähteet, joita ei tulisi ottaa huomioon.

Direktiivin 5 artiklassa myönnetään jäsenvaltioille tiettyjä joustoja edellyttäen, ettei komissio vastusta sitä. Ne voivat ottaa tietyin edellytyksin huomioon osan kansainvälisessä meriliikenteessä saavutetuista NO_x-, SO₂- ja PM_{2,5}-päästöjen vähennyksistä, panna yhteisesti täytäntöön CH₄:a koskevat vähennysvelvoitteensa sekä ehdottaa tarkistettua päästöinventaariota, jos parannettua inventaariomenetelmää käyttäen ei pystytä täyttämään vähennysvelvoitetta (ei koske CH₄:a).

Direktiivin 6 artiklassa edellytetään, että jäsenvaltiot hyväksyvät, toteuttavat ja saattavat säännöllisesti ajan tasalle kansalliset ilman pilaantumisen valvontaohjelmansa ja samalla kuvaavat, miten niiden vähennysvelvoitteet täytetään. Valvontaohjelmissa olisi ilmoitettava ainakin liitteessä III olevassa 2 osassa mainitut tiedot sekä mustan hiilen päästöjen vähennyksiä koskevat tiedot, ja niissä voidaan määrätä maatalouden PM_{2,5}- ja NH₃-päästöjen hillitsemiseksi erityistoimenpiteistä, jotka luetellaan liitteessä III olevassa 1 osassa. Kansalliset valvontaohjelmat on laadittava ilmanlaatua koskevan yleisen politiikkakehyksen yhteydessä, ja niissä on esitettävä tiedot toimenpiteiden valinnan perustana olleista analyyseistä. Jäsenvaltioiden on järjestettävä kansallisista ilman pilaantumisen valvontaohjelmistaan julkinen kuuleminen ennen niiden viimeistelyä. Tätä varten 16 artiklalla muutetaan Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2003/35/EY¹¹, jotta se kattaisi myös kansalliset ilman pilaantumisen valvontaohjelmat.

Direktiivin 7 artiklassa, luettuna yhdessä liitteen I kanssa, edellytetään jäsenvaltioiden tarkkailevan ilman epäpuhtauksien päästöjä ja näin tehdessään valmistelevan ja saattavan ajan tasalle kansalliset päästöinventaarioraportit ja -ennusteet sekä niihin liittyvän inventaarioraportin, liitteessä IV tarkoitettuja ja siinä edelleen tarkennettuja kaukokulkeutumissopimuksen nojalla vahvistettuja velvoitteita ja ohjeita noudattaen. Jäsenvaltioiden, jotka soveltavat 5 artiklan mukaisia joustoja, on ilmoitettava asiaankuuluvat tiedot inventaarioraportissa tai erillisessä raportissa.

Direktiivin 8 artiklan mukaan jäsenvaltioiden on seurattava, jos mahdollista, ilman pilaantumisesta vesi- ja maaekosysteemeihin kohdistuvia kielteisiä vaikutuksia liitteessä V mainittujen kriteerien perusteella. Jäsenvaltioilla on oikeus käyttää unionin muiden välineiden yhteydessä perustettuja seurantajärjestelmiä.

Direktiivin 9 artiklassa edellytetään, että jäsenvaltiot esittävät komissiolle liitteessä I mainittuina päivinä kansalliset ilman pilaantumisen valvontaohjelmansa ja niiden mahdolliset päivitykset sekä kaikki 7 ja 8 artiklan mukaisesti saadut tarkkailutiedot. Komissio tarkastaa säännöllisesti Euroopan ympäristökeskuksen ja jäsenvaltioiden avustamana ilmoitettujen kansallisten päästöinventaariotietojen paikkansapitävyyden ja täydellisyyden.

Direktiivin 10 artiklan mukaan komissio antaa viiden vuoden välein kertomuksen direktiivin täytäntöönpanosta, myös sen 4 artiklan 2 kohdan soveltamisesta. Kyseinen kohta koskee vuodelle 2025 asetettuja välivaiheen päästötasoja.

Direktiivin 11 artiklalla edistetään tämän ehdotuksen nojalla kerätyn ja käsitellyn tiedon järjestelmällistä ja aktiivista sähköistä välitystä ja viitataan tässä yhteydessä unionin

¹¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/35/EY, annettu 26 päivänä toukokuuta 2003, yleisön osallistumisesta tiettyjen ympäristöä koskevien suunnitelmien ja ohjelmien laatimiseen sekä neuvoston direktiivien 85/337/ETY ja 96/61/EY muuttamisesta yleisön osallistumisen sekä muutoksenhaku- ja vireillepano-oikeuden osalta (EUVL L 156, 25.6.2003, s. 17).

oikeudessa, erityisesti Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2003/4/EY¹², asetettuihin vaatimuksiin.

Direktiivin 12 artiklalla edistetään komission ja jäsenvaltioiden kolmansien maiden ja alalla toimivien kansainvälisten organisaatioiden kanssa tekemää yhteistyötä ilmaan joutuvien epäpuhtauspäästöjen käsittelemiseksi enemmän ja paremmin globaalilla tasolla.

Direktiivin 13 artiklalla vahvistetaan yksityiskohtaiset säännöt menettelylle, jota sovelletaan 6 artiklan 7 kohdan, 7 artiklan 9 kohdan ja 8 artiklan 3 kohdan nojalla liitteisiin I, III (1 osa), IV ja V niiden mukauttamiseksi tieteen ja tekniikan kehitykseen delegoiduilla säädöksillä.

Direktiivin 14 artiklassa viitataan komiteamenettelyyn, jota komissio käyttää antaessaan täytäntöönpanosäädöksiä 5 artiklan 6 kohdan ja 6 artiklan 9 kohdan nojalla, ja tarkennetaan, että käytetään olemassa olevaa direktiivin 2008/50/EY 29 artiklalla perustettua komiteaa.

Direktiivin 15, 17 ja 19 artiklassa annetaan säännökset tämän ehdotuksen nojalla annettujen kansallisten säännösten rikkomisiin sovellettavista seuraamuksista sekä voimaantulosta ja ehdotuksen saattamisesta osaksi jäsenvaltioiden lainsäädäntöä.

Direktiivin 18 artikla koskee direktiivin 2001/81/EY kumoamista, ja samalla siinä tarkennetaan, että kyseisessä direktiivissä asetettuja kansallisia päästörajoja sovelletaan 31. joulukuuta 2019 asti.

Liitteeseen VI sisältyy vastaavuustaulukko.

Oikeusperusta

Koska ehdotuksen ensisijaisena tavoitteena on ympäristönsuojelu SEUT-sopimuksen 191 artiklan mukaisesti, ehdotus perustuu SEUT-sopimuksen 192 artiklan 1 kohtaan.

Toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaate sekä sääntelytavan valinta

Toissijaisuusperiaatetta sovelletaan, koska asia, jota ehdotus koskee, ei kuulu unionin yksinomaiseen toimivaltaan.

Ehdotuksen tavoitteita ei voida saavuttaa riittävällä tavalla pelkästään jäsenvaltioiden toimin. Unionissa vielä jäljellä olevien merkittävien ilmanlaatuun kohdistuvien vaikutusten käsittelemiseksi kunkin jäsenvaltion on vähennettävä omia epäpuhtauspäästöjään, ja kustannustehokasta koko Euroopan kattavaa vähennysten yhdistelmää on mahdollista koordinoita vain unionin tasolla. Yksilöidyissä vähennysvelvoitteissa otetaan huomioon kansallisista päästöistä kyseiseen maahan kohdistuvien vaikutusten lisäksi myös valtioiden rajojen yli ulottuvat vaikutukset.

Ehdotuksen tavoite saavutetaan parhaiten unionin toiminnalla. Direktiivissä 2001/81/EY asetetaan vähennystavoitteet ja niiden toteutusta koskevat vähimmäisvaatimukset ja jätetään jäsenvaltioille vapaus päättää parhaasta mahdollisesta toimenpideyhdistelmästä kyseisten vähennysten saavuttamiseksi. Periaate on säilytetty tässä ehdotuksessa, jossa yhdenmukaistetaan edelleen kansallisiin ohjelmiin ja ilman epäpuhtauksien päästöjen tarkkailuun ja niistä raportointiin liittyviä vaatimuksia. Tavoitteena on korjata direktiivin 2001/81/EY puutteet ja täyttää kaukokulkeutumissopimuksen ja sen pöytäkirjojen nojalla sovitut kansainväliset velvoitteet. Vaikka ehdotuksessa edellytetään, että maataloudessa päästöjä vähennetään niiden syntylähteellä, jäsenvaltioilla on oikeus olla toteuttamatta näitä vähennyksiä, jolleivät ne ole tarpeen asianomaisen päästövelvoitteen täyttämiseksi.

¹² Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/4/EY, annettu 28 päivänä tammikuuta 2003, ympäristötiedon julkisesta saatavuudesta ja neuvoston direktiivin 90/313/ETY kumoamisesta (EUVL L 41, 14.2.2003, s. 26).

Ehdotus on sen vuoksi toissijaisuusperiaatteen mukainen.

Valittu oikeudellinen väline on direktiivi, koska ehdotus koskee tavoitteiden ja velvoitteiden vahvistamista ja jättää samalla jäsenvaltioille riittävästi joustonvaraa määräysten täyttämiseksi toteutettavien toimenpiteiden valinnan sekä niiden yksityiskohtaisen toteutuksen suhteen. Näin ollen ehdotus on suhteellisuusperiaatteen mukainen.

4. TALOUSARVIOVAIKUTUKSET

Direktiivi pannaan täytäntöön nykyisen talousarvion puitteissa, eikä se vaikuta monivuotiseen rahoituskehykseen.

5. LISÄTIEDOT

Selittävät asiakirjat

Komissio katsoo, että direktiivin saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä koskevien tietojen laadun parantamiseksi tarvitaan selittäviä asiakirjoja, jäljempänä esitetyistä syistä.

Direktiivin saattaminen kokonaisuudessaan ja asianmukaisesti osaksi kansallista lainsäädäntöä on direktiivin tavoitteiden (ihmisten terveyden ja ympäristön suojelu) saavuttamiselle olennaisen tärkeää. Koska tietyt jäsenvaltiot sääntelevät jo ilman epäpuhtauksien päästöjä, on todennäköistä, että tämän direktiivin saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä ei niinkään tarkoita yhtä säädöstä vaan käsittää erilaisia muutoksia tai uusia ehdotuksia asiaankuuluvilla aloilla. Lisäksi direktiivin täytäntöönpano on usein erittäin hajautettua, koska direktiivin soveltamisesta ja joissakin jäsenvaltioissa myös sen saattamisesta osaksi kansallista lainsäädäntöä vastaavat alueelliset ja paikalliset viranomaiset.

Edellä mainitut tekijät lisäävät todennäköisesti riskiä siitä, että direktiivi saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä ja pannaan täytäntöön epäasianmukaisella tavalla, ja ne vaikeuttavat komission tehtävää seurata EU:n lainsäädännön soveltamista. On tärkeää, että direktiivin saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä on saatavilla selkeää tietoa. Näin voidaan varmistaa, että kansallinen lainsäädäntö vastaa direktiivin säännöksiä.

Selittävien asiakirjojen toimittamista koskeva vaatimus saattaa aiheuttaa hallinnollisen lisätaakan niille jäsenvaltioille, joiden työskentelytapoihin ne eivät muutoin kuuluisi. Mahdollinen hallinnollinen lisätaakka on kuitenkin oikeassa suhteessa tavoitteeseen, joka on direktiivin tosiasiallinen saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä ja direktiivin tavoitteiden saavuttaminen kokonaisuudessaan.

Edellä sanottu huomion ottaen on aiheellista pyytää jäsenvaltioita liittämään ilmoitukseen toimenpiteistä, joilla direktiivi saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä, yksi tai useampi asiakirja, jossa selostetaan direktiivin säännösten ja vastaavien kansallisiin täytäntöönpanosäädöksiin sisältyvien osien välinen suhde.

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI**tiettyjen ilman epäpuhtauksien kansallisten päästöjen vähentämisestä sekä direktiivin 2003/35/EY muuttamisesta**

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 192 artiklan 1 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen, kun esitys lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon¹³,ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon¹⁴,

noudattavat tavallista lainsäätämisyjärjestystä,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Ihmisen toiminnan aiheuttamien ilmaan joutuvien päästöjen sekä ilmanlaadun suhteen on viimeksi kuluneiden 20 vuoden aikana edistytty unionissa merkittävästi asiaan keskittyvällä unionin politiikalla, johon kuuluu myös vuonna 2005 annettu komission tiedonanto ”Ilman pilaantumista koskeva teemakohtainen strategia”¹⁵. Tähän edistymiseen on vaikuttanut merkittäväällä tavalla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/81/EY¹⁶, jossa asetetaan vuodesta 2010 alkaen ylärajat jäsenvaltioiden rikkidioksidin (SO₂), typen oksidien (NO_x), ammoniakkin (NH₃) ja haihtuvien orgaanisten yhdisteiden pl. metaani (NMVOC) vuotuisille kokonaispäästöille. Tuloksena tästä oli, että vuosina 1990–2010 SO₂-päästöt vähenivät 82 prosenttia, NO_x-päästöt 47 prosenttia, NMVOC-päästöt 56 prosenttia ja NH₃-päästöt 28 prosenttia. Ympäristöön ja ihmisten terveyteen kohdistuu kuitenkin yhä merkittäviä kielteisiä vaikutuksia ja riskejä, kuten asiakirjassa ”Puhdasta ilmaa Euroopalle -ohjelma”, jäljempänä ’tarkistettu ilmanlaatustrategia’¹⁷, todetaan.

¹³ EUVL C , , s. .¹⁴ EUVL C , , s. .¹⁵ Komission tiedonanto neuvostolle ja Euroopan parlamentille ”Ilman pilaantumista koskeva teemakohtainen strategia”, KOM(2005) 446 lopullinen, 21.9.2005.¹⁶ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/81/EY, annettu 23 päivänä lokakuuta 2001, tiettyjen ilman epäpuhtauksien kansallisista päästörajoista (EYVL L 309, 27.11.2001, s. 22).¹⁷ Komission tiedonanto neuvostolle ja Euroopan parlamentille ”Puhdasta ilmaa Euroopalle -ohjelma” (COM(2013) [xxx]).

- (2) Seitsemännessä ympäristöalan toimintaohjelmassa¹⁸ vahvistetaan unionin ilmanlaatupolitiikan pitkän aikavälin tavoite eli sellaisen ilmanlaadun saavuttaminen, josta ei aiheudu merkittäviä kielteisiä vaikutuksia ja riskejä ihmisten terveydelle ja ympäristölle, ja tätä varten vaaditaan voimassa olevan ilmanlaatua koskevan unionin lainsäädännön täysimääräistä noudattamista, strategisia tavoitteita ja toimia vuoden 2020 jälkeisenä aikana, tehostettuja toimia aloilla, joilla väestö ja ekosysteemit ovat alttiina ilman epäpuhtauksien suurille pitoisuuksille, sekä erityisesti suurempaa synergiaa ilmanlaatua koskevan lainsäädännön ja ilmastomuutosta ja luonnon monimuotoisuutta koskevan unionin politiikan tavoitteiden välillä.
- (3) Tarkistetussa ilmanlaatustrategiassa esitetään uudet strategiset tavoitteet vuoteen 2030 ulottuvalle ajanjaksolle tavoitteena päästä lähemmäksi unionin pitkän aikavälin tavoitetta.
- (4) Jäsenvaltiot ja unioni ovat valtiosta toiseen tapahtuvasta ilman epäpuhtauksien kaukokulkeutumisesta vuonna 1979 tehdyn Yhdistyneiden Kansakuntien Euroopan talouskomission yleissopimuksen, jäljempänä kaukokulkeutumissopimus,¹⁹ sekä useiden sen pöytäkirjojen, mukaan luettuna happamoitumisen, rehevöitymisen ja alailmakehän otsonin torjumiseksi vuonna 1999 tehty Göteborgin pöytäkirja, sopimuspuolia.
- (5) Neuvoston päätöksellä [xxxx/xxxx/EU]²⁰ hyväksytyssä tarkistetussa Göteborgin pöytäkirjassa esitetään vuoden 2020 ja sen jälkeisen ajan osalta kullekin sopimuspuolelle uudet SO₂:n, NO_x:n, NH₃:n, NMVOC:n ja pienhiukkasten (PM_{2,5}) päästötä koskevat vähennysvelvoitteet käyttäen perusvuotena vuotta 2005, edistetään mustan hiilen päästövähennyksiä sekä edellytetään ilman epäpuhtauksien pitoisuuksista ja laskeumista ihmisten terveydelle ja ympäristölle aiheutuvia kielteisiä vaikutuksia koskevien tietojen keräämistä ja säilyttämistä ja osallistumista kaukokulkeutumissopimuksen nojalla toteutettaviin, vaikutuksia tarkasteleviin ohjelmiin.
- (6) Sen vuoksi direktiivillä 2001/81/EY perustettua kansallisten päästörajojen järjestelmää olisi tarkistettava siten, että se vastaa unionin ja jäsenvaltioiden kansainvälisiä velvoitteita.
- (7) Jäsenvaltioiden olisi pantava tämä direktiivi täytäntöön tavalla, joka auttaa tehokkaasti saavuttamaan Maailman terveysjärjestön suuntaviivojen mukaisen unionin pitkän aikavälin ilmanlaatatavoitteen sekä luonnon monimuotoisuuden ja ekosysteemien suojelua koskevat unionin tavoitteet vähentämällä happamoitumista ja rehevöitymistä aiheuttavien sekä otsonia muodostavien ilman epäpuhtauksien tasoja ja laskeumia alle kaukokulkeutumissopimuksessa esitettyjen kriittisten kuormitusten ja tasojen.
- (8) Tämän direktiivin odotetaan osaltaan edistävän unionin lainsäädännössä asetettujen ilmanlaatatavoitteiden saavuttamista ja ilmastomuutoksen vaikutusten lieventämistä

¹⁸ Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksi yleisestä unionin ympäristöalan toimintaohjelmasta vuoteen 2020 ”Hyvä elämä maapallon resurssien rajoissa”, COM(2012) 710, 29.11.2012.

¹⁹ Neuvoston päätös 2003/507/EY, tehty 13 päivänä kesäkuuta 2003, Euroopan yhteisön liittymisestä vuoden 1979 valtiosta toiseen tapahtuvaa ilman epäpuhtauksien kaukokulkeutumista koskevaan yleissopimukseen liittyvään happamoitumisen, rehevöitymisen ja alailmakehän otsonin vähentämistä koskevaan pöytäkirjaan (EUVL L 179, 17.7.2003, s. 1).

²⁰ Neuvoston päätös 2013/xxxx/EU valtiosta toiseen tapahtuvasta ilman epäpuhtauksien kaukokulkeutumisesta vuonna 1979 tehdyn yleissopimuksen vuonna 1999 tehdyn happamoitumisen, rehevöitymisen ja alailmakehän otsonin vähentämistä koskevan pöytäkirjan muutoksen hyväksymisestä (EUVL L ..., s.).

lyhytikäisten ilman epäpuhtauksien päästöjä vähentämällä sekä ilmanlaadun paranemista globaalilla tasolla.

- (9) Jäsenvaltioiden olisi täytettävä tässä direktiivissä vuosille 2020 ja 2030 asetetut päästövähennysvelvoitteet. Jotta voidaan varmistaa osoitettavissa oleva edistyminen vuodelle 2030 asetettujen velvoitteiden täyttämiseksi, jäsenvaltioiden olisi saavutettava vuonna 2025 välivaiheen päästötasot, jotka on määritelty lineaarisen vähentämisen kehityspolun perusteella niiden vuoden 2020 päästötasojen ja vuodelle 2030 asetetuissa päästövähennysvelvoitteissa määriteltyjen päästötasojen välillä, ellei tästä aiheudu suhteettomia kustannuksia. Jos vuoden 2025 päästöjä ei voida rajoittaa näille tasoille, jäsenvaltioiden olisi annettava perustelut tähän tämän direktiivin nojalla toimittamisensa raporteissa.
- (10) Jotkin jäsenvaltiot ovat päättäneet asettaa kaukokulkeutumisopimuksen nojalla liikenteelle polttoaineen kulutukseen perustuvat päästörajat. Tämä on johtanut epäyhtenäisyyteen energian kokonaiskulutuksen ja tilastojen suhteen kyseisissä maissa ja koko unionissa. Yhteisen ja johdonmukaisen perustan varmistamiseksi kaikille jäsenvaltioille sekä unionille kokonaisuutena tässä direktiivissä esitetään raportointivaatimukset sekä kansallisen tason energiankulutukseen ja polttoaineen myyntiin perustuvat päästövähennysvelvoitteet, ja näin parannetaan yhdenmukaisuutta ilmastomuutosta ja energiaa koskevan unionin lainsäädännön kanssa.
- (11) Jotta jäsenvaltiot voisivat täyttää kansalliset päästövelvoitteet ja saavuttaa välivaiheen päästötasot kustannustehokkaasti, niillä olisi oltava oikeus ottaa huomioon kansainvälisessä meriliikenteessä syntyvien päästöjen vähennykset, jos kyseisen alan päästöt ovat pienemmät kuin unionin lainsäädännön vaatimusten, mukaan luettuna neuvoston direktiivissä 1999/32/EY²¹ polttoaineiden sisältämän rikin pitoisuudelle asetetut rajat, mukaiset päästöt. Jäsenvaltioilla olisi myös oltava mahdollisuus täyttää yhteisesti metaania (CH₄) koskevat velvoitteensa ja välivaiheen päästötasot ja soveltaa tässä Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöstä N:o 406/2009/EY²². Kansallisten päästörajojen, päästövähennysvelvoitteiden ja välivaiheen päästötasojen noudattamisen tarkastamiseksi jäsenvaltiot voisivat tarkistaa kansallisia päästöinventaarioitaan päästöjä koskevan paremman tieteellisen ymmärryksen ja parannettujen menetelmien mukaisesti. Komissio voisi evätä jäsenvaltiolta minkä tahansa edellä mainitun jouston käytön, jos tässä direktiivissä esitetyt edellytykset eivät täyty.
- (12) Jäsenvaltioiden olisi hyväksyttävä ja toteutettava kansallinen ilman pilaantumisen valvontaohjelma, jonka kautta ne pyrkivät täyttämään päästövähennysvelvoitteensa, saavuttamaan välivaiheen päästötasot ja edistämään tehokkaasti unionin ilmanlaatuvaatimusten saavuttamista. Tässä tarkoituksessa jäsenvaltioiden olisi otettava huomioon tarve päästöjen vähentämiseen sellaisilla alueilla ja sellaisissa taajamissa, joihin vaikuttavat ylisuuret ilman epäpuhtauksien pitoisuudet ja/tai jotka lisäävät merkittävästi ilman pilaantumista muilla alueilla ja muissa taajamissa, naapurimaat mukaan luettuina. Tätä varten kansallisissa ilman pilaantumisen valvontaohjelmissa olisi edistettävä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin

²¹ Neuvoston direktiivi 1999/32/EY, annettu 26 päivänä huhtikuuta 1999, tiettyjen nestemäisten polttoaineiden rikkipitoisuuden vähentämisestä ja direktiivin 93/12/ETY muuttamisesta (EYVL L 121, 11.5.1999, s. 13).

²² Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös N:o 406/2009/EY, tehty 23 päivänä huhtikuuta 2009, jäsenvaltioiden pyrkimyksistä vähentää kasvihuonekaasupäästöjään yhteisön kasvihuonekaasupäästöjen vähentämisvelvoitteiden täyttämiseksi vuoteen 2020 mennessä (EUVL L 140, 5.6.2009, s. 136).

2008/50/EY²³ 23 artiklassa säädettyjen ilmanlaatusuunnitelmien menestyksestä täytäntöönpanoa.

- (13) Pääasiallisista lähteistä peräisin olevien ilmakehän NH₃- ja PM_{2,5}-päästöjen vähentämiseksi olisi kansallisiin ilman pilaantumisen valvontaohjelmiin sisällytettävä maatalouteen kohdistuvia toimenpiteitä. Jäsenvaltioilla olisi oltava oikeus toteuttaa kansallisten erityisolosuhteiden perusteella muita kuin tässä direktiivissä mainittuja toimenpiteitä, jos ne ovat ympäristötehokkuudeltaan vastaavia.
- (14) Kansallisia ilman pilaantumisen valvontaohjelmia, mukaan luettuna menettelytapojen ja toimenpiteiden määrittelyä tukevat analyysit, olisi päivitettävä säännöllisesti.
- (15) Jotta kansalliset ilman pilaantumisen valvontaohjelmat ja niiden merkittävät päivitykset laadittaisiin tietoihin perustuen, jäsenvaltioiden olisi kuultava niistä suurta yleisöä sekä toimivaltaisia viranomaisia kaikilla tasoilla, jos kaikki menettelytapoja ja toimenpiteitä koskevat vaihtoehdot ovat auki. Jäsenvaltioiden olisi neuvoteltava naapurimaiden kanssa tapauksissa, joissa niiden ohjelman toteutus saattaa vaikuttaa toisen maan ilmanlaatuun, noudattaen vaatimuksia, jotka on asetettu unionin lainsäädännössä ja kansainvälisessä lainsäädännössä, mukaan luettuina valtioiden rajat ylittävien ympäristövaikutusten arvioinnista tehty yleissopimus (Espoo, 1991) ja neuvoston hyväksymä strategista ympäristöarviointia koskeva kyseisen yleissopimuksen pöytäkirja (Kiova, 2003)²⁴.
- (16) Jäsenvaltioiden olisi laadittava ja toimitettava kaikista tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvista ilman epäpuhtauksista päästöinventaarit, päästöennusteet ja inventaarioraportit, joiden avulla unionin olisi puolestaan voitava täyttää kaukokulkeutumissopimuksen ja sen pöytäkirjojen mukaiset raportointivelvoitteensa.
- (17) Jotta yhtenäisyys säilyisi koko unionin osalta, jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että niiden komissiolle toimittamat kansalliset päästöinventaarit, päästöennusteet ja inventaarioraportit vastaavat kaikilta osin niiden kaukokulkeutumissopimuksen nojalla raportoitavia tietoja.
- (18) Tässä direktiivissä säädettyjen kansallisten päästövähennysvelvoitteiden vaikuttavuuden arvioimiseksi jäsenvaltioiden olisi myös seurattava mahdollisuuksien mukaan vähennyksistä maa- ja vesiekosysteemeihin kohdistuvia vaikutuksia kansainvälisesti vahvistettujen suuntaviivojen mukaisesti ja raportoitava kyseisistä vaikutuksista.
- (19) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/4/EY²⁵ mukaisesti jäsenvaltioiden olisi varmistettava tietojen aktiivinen ja järjestelmällinen sähköinen levitys.
- (20) On tarpeen muuttaa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2003/35/EY²⁶, jotta varmistettaisiin sen yhdenmukaisuus vuonna 1998 tehdyn, tiedon saatavuutta,

²³ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/50/EY, annettu 21 päivänä toukokuuta 2008, ilmanlaadusta ja sen parantamisesta (EUVL L 152, 11.6.2008, s. 1).

²⁴ Neuvoston päätös 2008/871/EY, tehty 20 päivänä lokakuuta 2008, valtioiden rajat ylittävien ympäristövaikutusten arvioinnista vuonna 1991 tehtyyn YK:n Euroopan talouskomission Espoon yleissopimukseen liittyvän strategista ympäristöarviointia koskevan pöytäkirjan hyväksymisestä Euroopan yhteisön puolesta (EUVL L 308, 19.11.2008, s. 33).

²⁵ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/4/EY, annettu 28 päivänä tammikuuta 2003, ympäristötiedon julkisesta saatavuudesta (EUVL L 41, 14.2.2003, s. 26).

²⁶ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/35/EY, annettu 26 päivänä toukokuuta 2003, yleisön osallistumisesta tiettyjen ympäristöä koskevien suunnitelmien ja ohjelmien laatimiseen sekä neuvoston direktiivien 85/337/ETY ja 96/61/EY muuttamisesta yleisön osallistumisen sekä muutoksenhaku- ja vireillepano-oikeuden osalta (EUVL L 156, 25.6.2003, s. 17).

yleisön osallistumista päätöksentekoon sekä oikeuden saatavuutta ympäristöasioissa koskevan Århusin yleissopimuksen kanssa.

- (21) Teknisen kehityksen huomioon ottamiseksi komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat liitteessä I esitettyjen raportointiohjeiden sekä liitteessä III olevan I osan ja liitteiden IV ja V muuttamista niiden mukauttamiseksi tekniseen kehitykseen. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla. Komission olisi delegoituja säädöksiä valmistellessaan ja laatiessaan varmistettava, että asianomaiset asiakirjat toimitetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle yhtäaikaaisesti, hyvissä ajoin ja asianmukaisesti.
- (22) Jotta voidaan varmistaa tämän direktiivin yhdenmukainen täytäntöönpano, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa. Tätä valtaa olisi käytettävä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen N:o (EU) 182/2011²⁷ mukaisesti.
- (23) Jäsenvaltioiden olisi annettava säännöt seuraamuksista, joita sovelletaan tämän direktiivin nojalla annettujen kansallisten säännösten rikkomiseen, ja varmistettava näiden seuraamusten täytäntöönpano. Seuraamusten olisi oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.
- (24) Kun otetaan huomioon tarpeellisten direktiivin 2001/81/EY muutosten luonne ja laajuus, kyseinen direktiivi olisi oikeusvarmuuden, selkeyden, avoimuuden sekä lainsäädännön yksinkertaistamisen vuoksi korvattava uudella. Jatkuvuuden varmistamiseksi ilmanlaadun parantamisessa jäsenvaltioiden olisi noudatettava direktiivissä 2001/81/EY asetettuja kansallisia päästörajoja, kunnes tässä direktiivissä säädettyjä uusia kansallisia päästövähennysvelvoitteita aletaan soveltaa vuonna 2020.
- (25) Koska jäsenvaltiot eivät voi yksinään saavuttaa riittävällä tavalla tämän direktiivin tavoitetta eli turvata ihmisten terveyden ja ympäristön suojelun korkeaa tasoa, vaan se voidaan ilman pilaantumisen rajat ylittävän luonteen vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla, unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tämän tavoitteen saavuttamiseksi tarpeen.
- (26) Jäsenvaltiot ovat selittävästä asiakirjoista 28 päivänä syyskuuta 2011 annetun jäsenvaltioiden ja komission yhteisen poliittisen lausuman²⁸ mukaisesti sitoutuneet perustelluissa tapauksissa liittämään ilmoitukseen toimenpiteistä, jotka koskevat direktiivin saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä, vähintään yhden asiakirjan, josta käy ilmi direktiivin osien ja kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiseen tarkoitettujen välineiden vastaavien osien suhde. Tämän direktiivin osalta lainsäätäjä pitää tällaisten asiakirjojen toimittamista perusteltuna,

²⁷ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).

²⁸ EUVL C 369, 17.12.2011, s. 14.

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Kohde

Tässä direktiivissä vahvistetaan rajat jäsenvaltioissa ilmakehään joutuville happamoittavien ja rehevöittävien epäpuhtauksien, otsonin esiasteiden, primääristen hiukkasten, sekundääristen hiukkasten esiasteiden ja muiden ilman epäpuhtauksien päästöille sekä edellytetään, että laaditaan, hyväksytään ja toteutetaan kansalliset ilman pilaantumisen valvontaohjelmat sekä tarkkaillaan epäpuhtauspäästöjä ja seurataan niiden vaikutuksia ja raportoidaan niistä.

2 artikla

Soveltamisala

Tätä direktiiviä sovelletaan kaikista lähteistä peräisin oleviin, liitteessä I tarkoitettujen epäpuhtauksien päästöihin, joita esiintyy jäsenvaltioiden maa-alueella, talousvyöhykkeellä ja epäpuhtauksien valvontavyöhykkeellä.

3 artikla

Määritelmät

Tässä direktiivissä tarkoitetaan

1. ”päästöllä” aineen vapautumista ilmakehään piste- tai hajakuormituslähteestä;
2. ”otsonin esiasteella” typen oksideja, haihtuvia orgaanisia yhdisteitä pl. metaani, metaania ja hiilimonoksidia;
3. ”ilmanlaatatavoitteilla” Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiveissä 2008/50/EY ja 2004/107/EY²⁹ ilmanlaadulle asetettuja raja-arvoja, tavoitearvoja sekä altistuspitoisuutta koskevia velvoitteita;
4. ”typen oksideilla” (NO_x) typpioksidia ja typpidioksidia typpidioksidina ilmaistuna;
5. ”haihtuvilla orgaanisilla yhdisteillä pl. metaani” (NMVOC) metaania lukuun ottamatta kaikkia ihmisen toiminnasta syntyviä orgaanisia yhdisteitä, jotka voivat tuottaa valokemiallisia hapettimia reagoidessaan auringonvalossa typen oksidien kanssa;
6. ”PM_{2,5}-hiukkasilla” hiukkasia, jotka läpäisevät PM_{2,5}-hiukkasten näytteenotossa ja mittauksessa käytettävän vertailumenetelmän (EN 14907 -standardi) mukaisen, koon perusteella erottelevan erottimen, jonka leikkausraja aerodynaamiselta halkaisijaltaan 2,5 µm:n kokoisille hiukkasille on 50 prosenttia;
7. ”kansallisella päästövähennysvelvoitteella” aineen päästöjen vähennystä ilmaistuna prosenttilukuna, joka kuvaa tietyn kalenterivuoden aikana vapautuneiden päästöjen kokonaismäärässä tapahtuvaa vähennystä perusvuoden (2005) aikana vapautuneiden päästöjen kokonaismäärään verrattuna ja jota jäsenvaltiot eivät saa ylittää;

²⁹ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/107/EY, annettu 15 päivänä joulukuuta 2004, ilmassa olevasta arseenista, kadmiumista, elohopeasta, nikkelistä ja polysyklisistä aromaattisista hiilivedyistä (EUVL L 23, 26.1.2005, s. 3–16).

8. ”laskeutumis- ja lentoonlähdejaksolla” jaksoa, joka käsittää rullauksen, lentoonlähdon, nousun, lähestymisen, laskeutumisen ja kaikki muut ilma-aluksen toiminnot, jotka tapahtuvat alle 3 000 jalan korkeudessa;
9. ”kansainvälisellä meriliikenteellä” lippuvaltiosta riippumatta ja kalastusaluksia lukuun ottamatta kaikkien alusten merellä ja rannikkovesillä suorittamia matkoja, jotka alkavat yhden maan alueelta ja päättyvät toisen maan alueelle;
10. ”päästöjen valvonta-alueella” aluksista aiheutuvan meren pilaantumisen ehkäisemisestä tehdyn kansainvälisen yleissopimuksen (MARPOL) liitteen VI mukaisesti perustettua merialuetta;
11. ”epäpuhtauksien valvontavyöhykkeellä” 200 meripeninkulman sisällä perusviivoista, joista aluemeren leveys mitataan, sijaitsevaa merialuetta, jonka jäsenvaltio on perustanut aluksista aiheutuvan pilaantumisen estämiseksi, vähentämiseksi ja valvomiseksi sovellettavien kansainvälisten sääntöjen ja vaatimusten mukaisesti;
12. ”mustalla hiilellä” hiilipitoista hiukkasainesta, joka absorboi valoa.

4 artikla

Kansalliset päästövähennysvelvoitteet

1. Jäsenvaltioiden on rajoitettava vuotuisia ihmisen toiminnasta aiheutuvia rikkidioksidin (SO₂), typen oksidien (NO_x), haihtuvien orgaanisten yhdisteiden pl. metaani (NMVOC), ammoniakkin (NH₃), hiukkasten (PM_{2,5}) ja metaanin (CH₄) päästöjä vähintään liitteessä II vahvistettujen, vuosista 2020 ja 2030 alkaen sovellettavien kansallisten päästövähennysvelvoitteiden mukaisesti.
2. Jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet, joista ei koidu kohtuuttomia kustannuksia, rajoittaakseen ihmisen toiminnasta aiheutuvia SO₂-, NO_x-, NMVOC-, NH₃-, PM_{2,5}- ja CH₄-päästöjään vuoden 2025 osalta, sanotun kuitenkin rajoittamatta 1 kohdan soveltamista. Näiden päästöjen tasot määritetään polttoaineiden myynnin pohjalta lineaarisen vähentämisen kehityspolun perusteella jäsenvaltioiden vuoden 2020 päästötasojen ja vuodelle 2030 asetetuissa päästövähennysvelvoitteissa määriteltyjen päästötasojen välillä.

Jos vuoden 2025 päästöjä ei voida rajoittaa määritetyn kehityspolun mukaisesti, jäsenvaltioiden on annettava perustelut tähän 9 artiklan mukaisesti komissiolle toimittamissaan raporteissa.
3. Seuraavia päästöjä ei oteta 1 ja 2 kohdan yhteydessä huomioon:
 - a) ilma-aluksista laskeutumis- ja lentoonlähdejaksen ulkopuolella vapautuvat päästöt;
 - b) Kanariansaarilla, Ranskan merentakaisissa departementeissa, Madeiralla ja Azoreilla syntyvät päästöt;
 - c) b alakohdassa tarkoitetuille alueille ja niiltä pois suuntautuvan kansallisen meriliikenteen aiheuttamat päästöt;
 - d) kansainvälisen meriliikenteen aiheuttamat päästöt, sanotun kuitenkin rajoittamatta 5 artiklan 1 kohdan soveltamista.

5 artikla

Joustomahdollisuudet

1. Saavuttaakseen 4 artiklan 2 kohdan mukaisesti vuodelle 2025 määritetyt välivaiheen päästötasot ja täyttääkseen liitteessä II NO_x-lle SO₂-lle ja PM_{2,5}-lle asetetut, vuodesta 2030 alkaen sovellettavat kansalliset päästövähennysvelvoitteet jäsenvaltiot voivat kuitata kansainvälisessä meriliikenteessä saavutetuilla NO_x-, SO₂- ja PM_{2,5}-päästöjen vähennyksillä saman vuoden aikana muista lähteistä vapautuvien NO_x-, SO₂- ja PM_{2,5}-päästöjen vähennyksiä seuraavin edellytyksin:
 - a) päästövähennykset saavutetaan merialueilla, jotka ovat osa jäsenvaltioiden aluemerää, talousvyöhykkeitä tai epäpuhtauksien valvontavyöhykkeitä, mikäli niitä on perustettu;
 - b) jäsenvaltiot ovat hyväksyneet ja toteuttaneet tehokkaita tarkkailu- ja tarkastustoimenpiteitä tämän joustomahdollisuuden asianmukaisen toiminnan varmistamiseksi;
 - c) jäsenvaltiot ovat toteuttaneet toimenpiteitä saadakseen kansainvälisen meriliikenteen NO_x-, SO₂- ja PM_{2,5}-päästöt pienemmiksi kuin mitä saavutettaisiin noudattamalla NO_x-, SO₂- ja PM_{2,5}-päästöihin sovellettavia unionin vaatimuksia ja osoittaneet, että kyseisillä toimenpiteillä on saavutettu riittävän suuret päästöjen lisävähennykset;
 - d) jäsenvaltiot ovat kuitanneet c alakohdan mukaisesti lasketuilla NO_x-, SO₂- ja PM_{2,5}-päästöjen vähennyksillä enintään 20 prosenttia kokonaismäärästä, ja kuittaamisesta ei ole seurauksena liitteessä II vuodelle 2020 asetettujen kansallisten päästövähennysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen.
2. Jäsenvaltiot voivat täyttää yhteisesti liitteessä II tarkoitetut metaanipäästöjen vähennyksiä koskevat velvoitteensa ja välivaiheen päästötasonsa seuraavin edellytyksin:
 - a) jäsenvaltiot noudattavat kaikkia sovellettavia unionin lainsäädännön, myös Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen N:o 406/2009/EY, nojalla annettuja vaatimuksia ja sääntöjä;
 - b) jäsenvaltiot ovat hyväksyneet ja panneet täytäntöön vaikuttavia määräyksiä varmistaakseen yhteisen täytäntöönpanon toimivan asianmukaisesti.
3. Jäsenvaltiot voivat laatia tarkistettuja vuotuisia kansallisia SO₂-, NO_x-, NH₃-, NMVOC- ja PM_{2,5}-päästöinventaarioita liitteen IV mukaisesti, jos parannettujen, tieteellisen tiedon mukaisesti ajan tasalle saatettujen päästöinventariomenetelmien soveltamisesta seuraisi niiden kansallisten päästövähennysvelvoitteiden tai välivaiheen päästötasojen noudattamatta jättäminen.
4. Jäsenvaltioiden, jotka aikovat soveltaa 1, 2 ja 3 kohtaa, on ilmoitettava siitä komissiolle viimeistään asianomaista raportointivuotta edeltävän vuoden 30 päivänä syyskuuta. Ilmoituksessa on mainittava kaikki asianomaiset epäpuhtaudet ja alat sekä kansallisiin päästöinventaarioihin kohdistuvien vaikutusten laajuus, jos se on tiedossa.
5. Komissio tarkastelee ja arvioi Euroopan ympäristökeskuksen avustamana kunkin joustomahdollisuuden osalta, onko jouston käyttö tiettyinä vuotena ollut asianomaisten vaatimusten ja kriteerien mukaista.

Jos komissio ei ole esittänyt vastalauseita yhdeksän kuukauden kuluessa asiaankuuluvan 7 artiklan 4, 5 tai 6 kohdassa tarkoitetun raportin vastaanottamisesta, jäsenvaltio katsoo, että haetun joustomahdollisuuden käyttö on hyväksytty ja voimassa kyseiselle vuodelle. Jos komissio katsoo, ettei joustomahdollisuuden käyttö ole sovellettavien vaatimusten ja kriteerien mukaista, se antaa päätöksen ja ilmoittaa jäsenvaltiolle, ettei sitä voida hyväksyä.

6. Komissio voi antaa 14 artiklassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen täytäntöönpanosäädöksiä, joissa tarkennetaan yksityiskohtaiset säännöt 1, 2 ja 3 kohdassa tarkoitettujen joustomahdollisuuksien käyttöä varten.

6 artikla

Kansalliset ilman pilaantumisen valvontaohjelmat

1. Jäsenvaltioiden on laadittava ja hyväksyttävä liitteessä III olevan 2 osan mukainen kansallinen ilman pilaantumisen valvontaohjelma vuotuisten ihmisen toiminnan aiheuttamien päästöjensä rajoittamiseksi 4 artiklan mukaisesti.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettua ohjelmaa laatiessaan, hyväksyessään ja toteuttaessaan jäsenvaltioiden on
 - a) arvioitava, missä laajuudessa kansalliset päästölähteet todennäköisesti vaikuttavat ilmanlaatuun niiden omalla alueella ja naapurijäsenvaltioissa, ja käytettävä tässä tarkkailua ja arviointia koskevan Euroopan yhteistyöohjelman (EMEP) tietoja ja menetelmiä, jos se on tarkoituksenmukaista;
 - b) otettava huomioon tarve vähentää ilman epäpuhtauksien päästöjä ilmanlaatu tavoitteiden saavuttamiseksi alueellaan ja tilanteesta riippuen naapurijäsenvaltioissa;
 - c) toteuttaessaan toimenpiteitä kansallisten PM_{2,5}-hiukkasten vähentämisvelvoitteidensa täyttämiseksi asetettava etusijalle mustan hiilen päästöjen vähentämistoimenpiteet;
 - d) varmistettava yhteensopivuus muiden kansallisessa lainsäädännössä tai unionin lainsäädännössä vahvistettujen vaatimusten nojalla laadittujen asiaan liittyvien suunnitelmien ja ohjelmien kanssa.Jäsenvaltiot ottavat tarvittavassa määrin mukaan liitteessä III olevassa 1 osassa vahvistettuja päästöjen vähentämistoimenpiteitä tai vastaavalla tavalla ympäristöön vaikuttavia toimenpiteitä asianomaisten kansallisten päästövähennysvelvoitteiden täyttämiseksi.
3. Kansallinen ilman pilaantumisen valvontaohjelma on saatettava ajan tasalle kahden vuoden välein.
4. Edellä olevan 3 kohdan soveltamista rajoittamatta kansalliseen ilman pilaantumisen valvontaohjelmaan sisältyvät päästöjen vähentämistä koskevat toimintamallit ja toimenpiteet on saatettava ajan tasalle 12 kuukauden kuluessa, jos
 - a) 4 artiklassa esitetyt velvoitteet eivät täyty tai on olemassa riski, että ne eivät täyty; tai
 - b) jäsenvaltiot päättävät käyttää jotakin 5 artiklassa esitettyä joustomahdollisuutta.
5. Unionin asiaankuuluvan lainsäädännön mukaisesti jäsenvaltioiden on kuultava oman kansallisen ilman pilaantumisen valvontaohjelmansa luonnoksesta sekä ohjelman

kaikista merkittävistä päivityksistä ennen niiden viimeistelyä suurta yleisöä sekä kaikilla tasoilla niitä toimivaltaisia viranomaisia, joita kansallisten ilman pilaantumisen valvontaohjelmien toteutus todennäköisesti koskee kyseisten viranomaisten ilman pilaantumiseen, ilmanlaatuun ja asianomaisiin hallinnointitehtäviin liittyvien erityisten ympäristövastuiden vuoksi. Tarvittaessa järjestetään valtioiden välisiä kuulemisia unionin asiaankuuluvan lainsäädännön mukaisesti.

6. Komissio helpottaa ohjelmien laadintaa ja toteutusta hyvin käytäntöjen vaihdolla, milloin se on tarkoituksenmukaista.
7. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 13 artiklan mukaisesti liitteessä III olevan 1 osan mukauttamiseksi tekniikan kehitykseen.
8. Komissio voi antaa suuntaviivat kansallisten ilman pilaantumisen valvontaohjelmien laadintaa ja toteutusta varten.
9. Komissio voi myös tarkentaa täytäntöönpanosäädöksillä kansallisten ilman pilaantumisen valvontaohjelmien muodon ja niiden yhteydessä edellytetyt tiedot. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 14 artiklassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

7 artikla

Päästöinventaarit ja -ennusteet

1. Jäsenvaltiot laativat ja päivittävät vuosittain kansalliset päästöinventaarit liitteessä I olevassa taulukossa A mainittujen epäpuhtauksien osalta taulukossa esitettyjen vaatimusten mukaisesti.

Jäsenvaltiot laativat ja päivittävät vuosittain kansalliset päästöinventaarit liitteessä I olevassa taulukossa B mainittujen epäpuhtauksien osalta taulukossa esitettyjen vaatimusten mukaisesti.
2. Jäsenvaltiot laativat ja päivittävät joka toinen vuosi alueellisesti eriteltyt päästöinventaarit, suuria pistekuormituslähteitä koskevat inventaarit sekä päästöennusteet liitteessä I olevassa taulukossa C mainittujen epäpuhtauksien osalta taulukossa esitettyjen vaatimusten mukaisesti.
3. Edellä 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen päästöinventarioiden ja -ennusteiden mukana toimitetaan inventaarioraportti liitteessä I olevassa taulukossa D esitettyjen vaatimusten mukaisesti.
4. Jos jäsenvaltiot käyttävät 5 artiklan 1 kohdan mukaista joustoa, ne ilmoittavat inventaarioraportissa kyseiseltä vuodelta seuraavat tiedot:
 - a) NO_x-, SO₂- ja PM_{2,5}-päästöjen määrät, jotka olisivat vapautuneet ilman päästöjen valvonta-alueita;
 - b) päästövähennysten taso, joka on saavutettu jäsenvaltiolle kuuluvalla päästöjen valvonta-alueen osalla 5 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisesti;
 - c) laajuus, jossa joustomahdollisuutta sovelletaan;
 - d) muut mahdolliset tiedot, joita jäsenvaltiot pitävät tarpeellisina, jotta komissio pystyisi Euroopan ympäristökeskuksen avustamana arvioimaan kattavasti olosuhteet, joissa joustoa on käytetty.

5. Jäsenvaltioiden, jotka käyttävät 5 artiklan 2 kohdan mukaista joustoa, on toimitettava erillinen raportti, jonka avulla komissio voi tarkastella ja arvioida, täyttyvätkö kyseisessä säännöksessä asetetut vaatimukset.
6. Jäsenvaltioiden, jotka käyttävät 5 artiklan 3 kohdan mukaista joustoa, on sisällytettävä kyseisen vuoden inventaarioraporttiin liitteessä IV olevassa 4 osassa esitetyt tiedot, joiden avulla komissio voi tarkastella ja arvioida, täyttyvätkö kyseisessä säännöksessä asetetut vaatimukset.
7. Jäsenvaltioiden on laadittava päästöinventaarit, myös tarkistettut päästöinventaarit, päästöennusteet ja inventaarioraportit liitteen IV mukaisesti.
8. Komissio laatii ja päivittää vuosittain Euroopan ympäristökeskuksen avustamana koko unionin kattavat päästöinventaarit, päästöennusteet ja inventaarioraportit kaikista liitteessä I tarkoitetuista epäpuhtauksista 1, 2 ja 3 kohdassa tarkoitettujen tietojen pohjalta.
9. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 13 artiklan mukaisesti liitteen I mukauttamiseksi raportoinnin määräaikojen osalta ja liitteen IV mukauttamiseksi tieteen ja tekniikan kehitykseen.

8 artikla

Ilman pilaantumisen vaikutusten seuranta

1. Jäsenvaltiot varmistavat mahdollisuuksien mukaan ekosysteemeihin kohdistuvien ilman pilaantumisen kielteisten vaikutusten seurannan liitteessä V vahvistettujen vaatimusten mukaisesti.
2. Tarvittaessa jäsenvaltiot koordinoivat ilman pilaantumisen vaikutusten seurantaa muiden unionin lainsäädännön, esimerkiksi Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 2008/50/EY ja 2000/60/EY³⁰, nojalla perustettujen seurantaohjelmien kanssa.
3. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 13 artiklan mukaisesti liitteen V mukauttamiseksi tekniikan ja tieteen kehitykseen.

9 artikla

Jäsenvaltioiden raportointi

1. Jäsenvaltiot toimittavat kansalliset ilman pilaantumisen valvontaohjelmansa komissiolle [kolmen kuukauden kuluessa 17 artiklassa tarkoitetusta päivästä, julkaisutoimisto lisää päivämäärän] ja sen jälkeen ohjelman päivitykset kahden vuoden välein.

Silloin kun kansallinen ilman pilaantumisen valvontaohjelma saatetaan ajan tasalle 6 artiklan 4 kohdan nojalla, asianomainen jäsenvaltio ilmoittaa asiasta komissiolle kahden kuukauden kuluessa.
2. Jäsenvaltiot toimittavat vuodesta 2017 alkaen 7 artiklan 1, 2 ja 3 kohdassa ja tilanteen mukaan 7 artiklan 4, 5 ja 6 kohdassa tarkoitettut kansalliset päästöinventaarit, päästöennusteet, alueellisesti eritellyt päästöinventaarit, suuria

³⁰ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/60/EY, annettu 23 päivänä lokakuuta 2000, yhteisön vesipolitiikan puitteista (EYVL L 327, 22.12.2000, s. 1).

pistekuormituslähteitä koskevat inventaariot ja raportit komissiolle ja Euroopan ympäristökeskukselle liitteessä I ilmoitettujen raportointipäivämäärien mukaisesti.

Tietojen on oltava yhtäpitäviä kaukokulkeutumisopimuksen sihteeristölle toimitettujen tietojen kanssa.

3. Jäsenvaltiot ilmoittavat CH₄:a koskevat kansalliset päästönsä ja ennusteensa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 525/2013³¹ mukaisesti.
4. Komissio tarkastelee säännöllisesti Euroopan ympäristökeskuksen ja jäsenvaltioiden avustamana kansallisten päästöinventaarioiden tietoja. Tarkasteluun kuuluvat
 - a) tarkistukset, joilla todennetaan toimitettujen tietojen läpinäkyvyys, tarkkuus, johdonmukaisuus, vertailtavuus ja täydellisyys;
 - b) tarkistukset niiden tapausten tunnistamiseksi, joissa inventaarioiden laadintatapa ei vastaa kansainvälisen oikeuden, erityisesti kaukokulkeutumisopimuksen, nojalla asetettuja vaatimuksia;
 - c) tarvittaessa teknisten oikaisujen laskeminen jäsenvaltioita kuullen.
5. Jäsenvaltiot ilmoittavat komissiolle ja Euroopan ympäristökeskukselle seuraavat 8 artiklassa tarkoitetut tiedot:
 - a) tarkkailukohtien sijainti ja niissä tarkkailun kohteena olevat indikaattorit [viimeistään 17 artiklassa tarkoitettuna päivänä – julkaisutoimisto lisää päivämäärän] ja sen jälkeen neljän vuoden välein, ja
 - b) pakollisten indikaattorien mitatut arvot vuoden kuluessa [17 artiklassa tarkoitettuna päivästä – julkaisutoimisto lisää päivämäärän] ja sen jälkeen neljän vuoden välein.

10 artikla

Komission kertomukset

1. Komissio antaa edistymisestä tämän direktiivin täytäntöönpanossa Euroopan parlamentille ja neuvostolle ainakin viiden vuoden välein kertomuksen, johon sisältyy arvio sen omasta vaikutuksesta tämän direktiivin tavoitteiden saavuttamiseen.

Komissio antaa joka tapauksessa edellä kuvatun kertomuksen vuoden 2025 osalta ja sisällyttää kertomukseen tiedot myös 4 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen välivaiheen päästötasojen saavuttamisesta sekä syyt niiden mahdolliselle saavuttamatta jättämiselle. Se määrittelee jatkotoimien tarpeen ottaen huomioon myös täytäntöönpanon sektorikohtaiset vaikutukset.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuihin kertomuksiin voi sisältyä arvio tämän direktiivin ympäristövaikutuksista ja sosioekonomisista vaikutuksista.

³¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 525/2013, annettu 21 päivänä toukokuuta 2013, järjestelmästä kasvihuonekaasupäästöjen seuraamiseksi ja niistä raportoimiseksi sekä muista ilmastomuutosta koskevista tiedoista raportoimiseksi kansallisella ja unionin tasolla sekä päätöksen N:o 280/2004/EY kumoamisesta (EUVL L 165, 18.6.2013, s. 13).

11 artikla

Tietojen saatavuus

1. Jäsenvaltiot varmistavat direktiivin 2003/4/EY mukaisesti seuraavien tietojen aktiivisen ja järjestelmällisen julkisen levityksen julkaisemalla ne avoimesti käytettävissä olevalla internetsivustolla:
 - a) kansalliset ilman pilaantumisen valvontaohjelmat ja niiden mahdolliset päivitykset;
 - b) kansalliset päästöinventaarit, myös mahdolliset tarkistettut päästöinventaarit, kansalliset päästöennusteet ja inventaarioraportit sekä muut komissiolle 9 artiklan mukaisesti toimitetut raportit ja tiedot.
2. Komissio varmistaa, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1367/2006³² mukaisesti, aktiivisen ja järjestelmällisen julkisen levityksen julkaisemalla koko unionin kattavat päästöinventaarit, päästöennusteet ja inventaarioraportit avoimesti käytettävissä olevalla internetsivustolla.

12 artikla

Yhteistyö kolmansien maiden kanssa ja koordinointi kansainvälisten organisaatioiden puitteissa

Paremmen perustan luomiseksi päästövähennyksille unioni ja tilanteen mukaan jäsenvaltiot jatkavat teknisen ja tieteellisen tutkimuksen osalta kolmansien maiden kanssa tehtävää kahdenvälistä ja monenvälistä yhteistyötä sekä koordinointia alalla toimivien kansainvälisten organisaatioiden, kuten YK:n ympäristöohjelman (UNEP), YK:n Euroopan talouskomission (UNECE), Kansainvälisen merenkulkujärjestön (IMO) ja Kansainvälisen siviili-ilmailujärjestön (ICAO), puitteissa, myös tietojenvaihdon avulla.

13 artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä tässä artikkelissa säädetyin edellytyksin.
2. Siirretään 6 artiklan 7 kohdassa, 7 artiklan 9 kohdassa ja 8 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä komissiolle määräämättömäksi ajaksi tämän direktiivin voimaantulopäivästä.
3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 6 artiklan 7 kohdassa, 7 artiklan 9 kohdassa ja 8 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Päätös tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempänä, päätöksessä mainittuna päivänä. Päätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyYTEEN.
4. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

³² Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1367/2006, annettu 6 päivänä syyskuuta 2006, tiedon saatavuutta, yleisön osallistumista päätöksentekoon sekä oikeuden saatavuutta ympäristöasioissa koskevan Århusin yleissopimuksen määräysten soveltamisesta yhteisön toimielimiin ja elimiin (EUVL L 264, 25.9.2006, s. 13).

5. Edellä olevien 6 artiklan 7 kohdan, 7 artiklan 9 kohdan ja 8 artiklan 3 kohdan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaa jatketaan kahdella kuukaudella.

14 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa direktiivin 2008/50/EY 29 artiklalla perustettu ilmanlaatua käsittelevä komitea. Tämä komitea on asetuksessa (EU) N:o 182/2011 tarkoitettu komitea.
2. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa.

15 artikla

Seuraamukset

Jäsenvaltioiden on annettava säännöt seuraamuksista, joita sovelletaan tämän direktiivin nojalla annettujen kansallisten säännösten rikkomiseen, ja toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet seuraamusten täytäntöönpanon varmistamiseksi. Seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.

16 artikla

Direktiivin 2003/35/EY muuttaminen

Lisätään direktiivin 2003/35/EY liitteeseen I seuraava g kohta:

”g) tiettyjen ilman epäpuhtauksien kansallisten päästöjen vähentämisestä sekä direktiivin 2003/35/EY muuttamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin XXXX/XX/EU 6 artiklan 1 kohta*

* EUVL L XX of XX.XX.XXXX, s. X)”

17 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään [kahdeksantoista kuukautta voimaantulopäivästä – julkaisutoimisto lisää päivämäärän.]
Niiden on viipymättä toimitettava nämä säännökset kirjallisina komissiolle.
Näissä jäsenvaltioiden antamissa säännöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.
2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

18 artikla

Kumoaminen ja siirtymäsäännökset

1. Kumotaan Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/81/EY [tämän direktiivin 17 artiklassa tarkoitettuna päivänä – julkaisutoimisto lisää päivämäärän].

Kuitenkin seuraavien kumotun direktiivin säännösten soveltamista jatketaan:

- a) 1 artikla ja liite I 31 päivään joulukuuta 2019 asti;
- b) 7 artiklan 1 ja 2 kohta sekä 8 artiklan 1 kohta [tämän direktiivin 17 artiklassa tarkoitettuun päivään – julkaisutoimisto lisää päivämäärän] asti.

Viittauksia kumottuun direktiiviin pidetään viittauksina tähän direktiiviin liitteessä VI olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

2. Jäsenvaltiot voivat soveltaa tämän direktiivin 5 artiklan 3 kohtaa direktiivin 2001/81/EY 4 artiklan ja liitteen I mukaisiin päästörajoihin 31 päivään joulukuuta 2019 asti.

19 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

20 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja